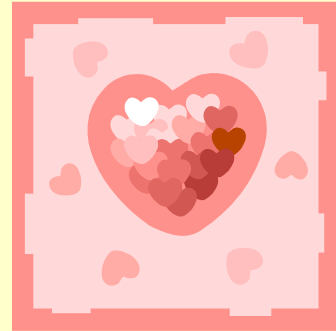

10. Wat is liefde?

In een Duits liedje komt de zin voor 'als er toch geen liefde was'. Natuurlijk wordt de menselijke, aardse liefde bedoeld. Inderdaad is zij in staat het leven een bepaalde waarde en inhoud te geven. Want waar in plaats van liefde haat is, wordt het duidelijk hoe het er in deze wereld zou uitzien als er geen liefde was. Bijna geen ander woord neemt in het leven van de mensen een zo grote plaats in als 'liefde'. Over de liefde wordt gezongen, gesproken, geschreven en gedicht. Men verheft haar tot de heerlijkste hoogten of laat haar zinken in de donkerste diepten.

Zij is veranderlijk en verkwistend, grillig en teleurstellend en gelukkig makend en vernietigend tegelijk.

Waar is echter de ware, onveranderlijke liefde?

Er is in de wereld nauwelijks een lied dat niet van aardse liefde spreekt. Vele dichters en schrijvers hebben over de liefde geschreven, en hun stapel gedichten en boeken zal wel tot de wolken reiken. Allemaal spraken ze over het verlangen en zoeken naar de ware liefde, doch niemand heeft ze op deze manier gevonden.

Of is zij misschien te vinden in de natuurlijke genegenheden van mens tot mens?

Als dat zo was waren er niet zoveel ongelukkige huwelijken en zoveel onschuldige, verlaten kinderen. Natuurlijk zijn er vele gelukkige huwelijken; maar zouden de partners, als ze om het leven van de ander eens zwaar op de proef zouden worden gesteld, ook nog sterk genoeg zijn? Bovendien, in hoe vele gevallen laat men de liefde tussen man en vrouw niet afhangen van lichamelijke verlangens en materiële voorspoed?

Ware liefde moet toch meer zijn dan 'houden van' of 'met elkaar overweg kunnen'. Ook de haven van de aardse liefde is geen zekere ankerplaats. Om werkelijk lief te kunnen hebben komt de mens iets te kort; niemand heeft in zichzelf de kracht om in liefde te leven en onbaatzuchtige liefde te geven. Om hiertoe in staat te zijn moet de mens terug naar de bron van de liefde, naar de Liefde Zelf.

Wat is echte liefde?

Gods Woord zegt ons: 'God is liefde' (1 Johannes 4:8).

Gods hele wezen is liefde. In Zijn Zoon werd dit op Golgotha op een volkomen wijze openbaar. Alleen Hij kan mensen liefhebben die Hem honen en bespotten, die Hem lijden en pijn aandoen en zelfs aan het kruis hangen. In Zijn liefde zegt Hij: 'Vader, vergeef hun, want zij wetten niet wat zij doen'. Hij beantwoordt haat met liefde, vijandschap met erbarmen, verachting met genade.

'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als zoenoffer voor onze zonden' (1 Johannes 4:10).

Door zijn natuur, die door de zonde bedorven is, kan de mens niet waarachtig liefhebben, want hij houdt van zichzelf het meest. Om werkelijk vrij van egoïsme lief te kunnen

hebben moet men de Goddelijke natuur ontvangen. Alleen als de mens Gods natuur hij de kracht zo lief te hebben als God de mens liefheeft. Zelfs als deze Goddelijke natuur zich door menselijk falen niet ontplooiën kan, is de mens toch door deze natuur in staat gesteld kwaad met goed en haat met liefde te vergelden. Hoe kan de mens nu deze Goddelijke natuur en dus ook de Goddelijke liefde deelachtig worden?

God zegt: 'U moet opnieuw geboren worden. Zoals nu bent kunt u niet waarachtig liefhebben'. Deze 'wedergeboorte' vindt plaats door het levende Woord van God en door de Heilige Geest Die het Woord op hart en op geweten toepast.

Gods liefde was het die Hem Zijn Zoon deed zenden als een verzoening voor onze zonden. Wie in Hem gelooft (en dat is de enige voorwaarde!) ontvangt de Goddelijke natuur en is daardoor in staat waarachtig lief te hebben. Hij is wedergeboren tot een nieuwe schepping: het oude is voorbij gegaan en het is alles nieuw geworden (zie 2 Korinthe 5:17). Hij heeft een nieuw hart ontvangen en is uit God geboren (zie Johannes 1:13). 'De liefde van God is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest' (Romeinen 5:5). Zijn Geest getuigt met onze geest dat we kinderen van God zijn (zie Romeinen 8:16), en als Zijn kinderen hebben we door de wedergeboorte Zijn natuur ontvangen.

Iemand die in Jezus Christus gelooft en zo de Goddelijke natuur heeft ontvangen, is gekomen bij de bron van de liefde, bij God en Zijn Zoon uit Wie de kracht overvloeit in de gelovige om lief te hebben met een liefde die de natuurlijke mens nooit op kan brengen.

De Heilige Geest is de dynamo waardoor de gelovige de Goddelijke liefde in zich opneemt om haar weer aan anderen te kunnen geven. De liefde is er ook het bewijs van dat iemand de Goddelijke natuur ontvangen heeft, dat hij opnieuw geboren is. Dit is een andere liefde dan de liefde van ouders tot kinderen en van kinderen tot ouders. Ook aangeboren vriendelijkheid, een liefdevol karakter of vredelievendheid zijn er geen bewijzen van dat iemand de Goddelijke natuur ontvangen heeft. Ook Christelijke naastenliefde of liefdadigheid zijn er geen bewijzen van dat iemand uit God geboren is en Goddelijke liefde in het hart heeft.

Iemand die wedergeboren is, en dus uit God is, doet uit liefde Zijn wil. God liefhebben, de Heer Jezus liefhebben en Zijn wil doen, zijn de voorwaarden om ook de medemensen waarachtig lief te kunnen hebben.

De Heer Jezus, Die Zichzelf uit liefde geofferd heeft, verwacht dat Zijn liefde beantwoord wordt; want Hij heeft een zeer hoge prijs betaald. Hij verwacht geen menselijke liefde (die opgewekt wordt door en afhankelijk is van de persoon die wordt bemind) maar Goddelijke liefde (die liefheeft uit Zichzelf, wie de ander ook is: liefde van één kant, gevende liefde). Hij wil zo graag dat de Zijnen de geloofsweg door deze wereld gaan in trouw aan datgene wat Hij hun in Zijn Woord heeft gezegd. Ze moeten Hem volgen, ook als de weg door nood en verdrukking gaat en de liefde op de proef wordt gesteld. Hij wil dat alleen Hij vereerd en aanbeden wordt, want het is Zijn wens niet de tweede maar de eerste plaats in het hart van de Zijnen te hebben. Denken en streven moeten op Hem gericht zijn. Als deze liefde er is dan heeft ook de natuurlijke liefde een vast fundament.

Huwelijken, die in deze liefde zijn geworteld, houden stand. De familieband wordt hechter door de Goddelijke liefde. Zij maakt het mogelijk de anders zo onsympathieke naaste lief te hebben. Zij overwint verwaandheid, zwakheden en irritante karaktertrekken met begrip en verdraagzaamheid en maakt zelfs bekwaam om vijandige en boos gezinde personen met liefde tegemoet te treden. Goddelijke liefde in het hart van iemand schenkt hem of haar buitengewone kracht om uit naastenliefde iets voor een ander te doen. Een verpleegster op een zendingspost waste eens de kleren van een leprapatiënt. Op de vraag van een verschrikte bezoeker hoe ze dat kon doen antwoordde ze: 'De liefde van Christus dringt mij'.

Ware liefde vindt haar oorsprong in God, en alleen hij, die uit God is, kan waarachtig liefhebben. De door het geloof in het vergoten bloed van Golgotha verkregen gemeenschap met de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus houdt nooit op te bestaan. Maar zij kan door allerlei dingen verstoord en onderbroken worden. God zal van Zijn kant die gemeenschap nooit verstoren en onderbreken, want Zijn liefde is onveranderlijk. Maar de gelovige bevindt zich in een wereld die voor hem vol gevaren is. Zij biedt de gelovige van alles waaraan hij zijn hart kan geven. God zegt echter: 'Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem' (1 Johannes 2:15). Niemand kan twee heren dienen, en een verdeeld hart kan niet waarachtig liefhebben.

Hoe zwaar belast de ontrouw al een huwelijk, dus het samenzijn van mensen, hoeveel te erger is dan de ontrouw ten opzichte van God. Alleen al een zondige gedachte is voldoende om de gemeenschap met Hem te verstoren. Aan Zijn Woord ontrouw worden, het niet meer liefhebben, het niet meer als de **enige** waarheid vasthouden, eraan sleutelen en twijfelen is voor God een gruwel.

Zijn Woord verdraaien of zich één maken met de wereld is in Zijn ogen: hoererij (zie Jakobus 4:4). Ook eigen wegen (dus onafhankelijkheid van God) en onverschilligheid duiden op een totale afwezigheid van oprechte liefde. Enorm groot is het aantal vreemde goden in deze wereld, die graag en gemakkelijk worden vereerd en aanbeden.

Maar de Heere Jezus, de Bruidegom (wat spreekt van de innige verhouding van Hem met Zijn Bruid: de Gemeente): de gelovigen; we vinden in de Bijbel dit beeld van de hechte band tussen Hem en de Zijnen verschillende malen genoemd) wil met niemand de liefde delen. Hij is en blijft trouw. In deze wereld veroorzaakt een bezoedelde, vertroebelde en bedorven liefde tussen mensen tranen.

Maar Hij is na onze ontrouw en ongehoorzaamheid altijd weer bereid onze zielen in de gemeenschap met Hem terug te brengen.

'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Johannes 1:9).

Een eigen wil, eigen wegen en het liefhebben van de dingen van deze wereld veroorzaken een groot liefdesverdriet. Maar Zijn liefde is onveranderlijk, zij verbindt en geneest. Verstoorde liefde leidt altijd tot eenzaamheid; het hart wordt ongelukkig en leeg. Maar Hij brengt altijd terug in Zijn nabijheid waar geborgenheid en gemeenschap is. Verstoorde liefde

veroorzaakt angst en onrust, want vreemde wegen leiden naar de onzekerheid. Alleen Hij kent de juiste weg. Alleen Hij leidt een mens in deze wereld op de juiste baan.

Spoedig komt het moment waarop de liefde door niets meer verstoord wordt, als de Bruidegom komt om met Zijn Bruid de Bruiloft te vieren. Dan zal Hij als de Bruidegom Zich verheugen over de schoonheid van Zijn Bruid. In liefde heeft Hij haar door deze wereld gedragen en nu is zij bevrijd van alle zwakheid en mag zij nu in volmaaktheid van Zijn liefde genieten Een feest van liefde en blijdschap zal dat zijn. De engelen zullen toezien en die liefde bewonderen. Wie op deze aarde alleen zichzelf heeft liefgehad zal buiten staan. Ook de edelste en sterkste menselijke liefde is niet voldoende om op het Feest te kunnen zijn, want zulke liefde is maar tijdelijk en vergankelijk. Maar God wil alle mensen Zijn nooit verkoelende, grenzeloze liefde schenken.

Neemt u die liefde aan? Geloofst u in de Heere Jezus en in Zijn werk op Golgotha: de heerlijkste openbaring van Gods gevende liefde? Geeft u op deze twee levensbelangrijke vragen geen antwoord? Of zegt u 'neen! '? Dan staat u voor eeuwig buiten!! En dat is vreselijk. Voor eeuwig vreselijk. Zegt u 'ja! '? Dan behoort u tot Zijn Gemeente, tot Zijn bruid en zult u straks die wondermooie Bruiloft meemaken. En dat is heerlijk. Voor eeuwig heerlijk.

Arthur Schweizer

***De auteur (Duitser van geboorte) heeft de boekjes
'Antwort auf 2x 7 Fragen',
'Weisst du warum?'
en 'Wahrheit Friede Freude' geschreven.
Deze vraag is er één uit een serie van 20 vragen.
Deze komen – vertaald en bewerkt – uit de vermelde drie boekjes.***

***Voor meer evangelisatielectuur verwijzen we graag
naar www.uhwdw.nl!***